

ಅವಶ್ಯ ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ರವಪ್ಪು ಲಳೇವಾದವನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಮನೆಯನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಗೆ, ‘ಅಯ್ಯೋ ಇದ್ದಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಹೊಸ್ತಾ ನೋಡಿರೋಂಗೆ ನೋಡಿದಿಯಾ, ತಿಂಡಿ ಆಗ್ಯತೆ ತಿನ್ನಿವರೆಯೆ ಬಾ’ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದ ಸಹಾದಮ್ಮುಕ್ಕನ್ನೂ ಅಪರಿಚಿತಳಂತೆ ನೋಡಿದ. ‘ಇದು ಕುರೈಚಿ ಯಾದೋರ್ ಕೈವಾಡ, ಇದುನ್ನ ಕೇಳುಸ್ತೇ ಹೋದ್ದೇ...’ ಸಹಾದಮ್ಮನ ವಂದಿನ ಆತಂಕ ಮತ್ತೆನ್ನೇ ಮರುಕೆಳಿ ಮಗನಿಗದನ್ನು ತಟಾಯಿಸಿದಳು. ‘ನಿಂಗೆಳ್ಳೋ ಭಾತುತ್ತ, ಹಂಗಾದಿತ್ತ ಆಗ್ನೀದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ದೇ ಸಾಯಾಕ್ಕಿದ್ದು’ ರೊಸಿದವನಂತೆ ಚೆಕ್ಕಿಸವ ರೇಗಿದ. ಆದರೂ ಮಗ ಗಂಡನನ್ನು ಅಸ್ತುತೀಗೊಯ್ಯುವ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದ ಕಂಡು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡು, ‘ಲೋ ಬಸ್ತುಣಿ, ನಾನು ಹೇಳಾದ ವಸಿ ಕೇಳಪ್ಪ, ಗುಡಿಲಿ ಬಂದಲ್ಲು ದಿನ ಉಳಿ ಮಾಟ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಎಲ್ಲಾ ನೇರೂಪಾಗುತ್ತೇ’ ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ‘ನಿಂಗೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿವಲ್ಲು ಸುಮಿರವ್ವ’ ಚೆಕ್ಕಿಸವ ಕೊಂಚ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಅನ್ನತ್ವಲೇ, ‘ಇವಿಗೇಳೋದೂ ಒರ್ದೇ, ಕಲ್ಲಿ ತಲೆ ಚೆಕ್ಕಿಸಾಡೂ ಒಂದೇ’ ಅಂದುಕೊಂಡ ಸಹಾದಮ್ಮ ಮಂದೇವಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು.

ಡಾಕರು ನೋಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಂದ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ‘ಇದು ಏಕ್ಕಂ ವಾಸಿ ಆಗೂವಂಥಾದ್ದು ಲ್ಲ, ಅಜ್ಞ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೀರಾ ಮನಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಅದೇನೂತ ನಿವೇ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಫಾಸಿಯಾಗಂಗೆ ನೋಡಿಕೊಳೇಕು ಅಷ್ಟೇ ಅಂತಂದು ಬಂದು ಇಂಜೆಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬಂದಪ್ಪ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರು. ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವಳಂತೆ, ‘ನಾನು ಹೇಳುಲ್ಲ ಮಗಾ, ಇದು ಅಸ್ತುತೀಲಿ ವಾಸಿಯಾಗೋ ಕಾಯ್ಯೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತಾವ’ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸಹಾದಮ್ಮ ಗೆದ್ದು ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾತೇಸಿದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಬಿಕೊಡುವಂತೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ತುಟಿ ಬಿಂಬಿದಿದ್ದ ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ದಿಧಿರನೆ, ‘ನನ್ನಸ್ತು ನಮ್ಮೂರಾಗೆ ಹೋಗಂಗೆ ಮಾಡಿ ಪ್ಪಣಿ ಕಟ್ಟೊಳ್ಳಬ್ಬ’ ಅಂದುಬಿಟ್ಟ. ಗಂಡನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸಹಾದಮ್ಮ, ‘ಅಯ್ಯೋ ಸಿವೆ ಬಿಡ್ಪು ಅನ್ನ, ಎಂಥ ಮಾತಾತ ಅಡ್ಡಿಯಾ’ ಅನ್ನತ್ವ ಬಂದೇಟೆಗೇ ಹನಗಣ್ಣಿದಳು. ‘ಈಗ ತೀರಾ ಹಟಿ ಹಿಡ್ಯಾದು ಬ್ಯಾಡ, ಅವು ಹೇಳುಂಗು ಮಾಡಾನಾ, ಹಂಗೇ ಅಸ್ತುತೀಗೂ ತೋರುಸ್ತಿರಾನಾ’ ಚೆಕ್ಕಿಸವನನ್ನು ವಾರಾಸಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಂದಳು ನಾಗು. ಚೆಕ್ಕಿಸವನಿಗೂ ಅದೇ ಪಾಡನಿಸಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಉಂಟಿಗೊಗುವ ತೀಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

6

ಚೆಕ್ಕಿಸವ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಬಂದಪ್ಪ ಕಾಸು ಇಸುಕಂಡು, ಉರಿಗೆ ಕಾರು ತಗಂಡು ಹೋಗಲು ಒಷ್ಟಿಸಿ, ಅವಶ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಕಾರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರಂಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ಹಲ್ಲಾಟ ವಂದಿಗಿಂತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸರೋತ್ತಿನಲ್ಲಿಮೇ ಬೆಂಬಿದವನಂತೆ ದಡಕ್ಕನೆದ್ದು, ‘ಯಾಕೋ ಉಸ್ತು ಕಟ್ಟಂಗೆ ಆಗ್ನಾಯ್ಯ’ ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತಕ್ಕಂಡು ಆಚೆ ಒಡಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಚೆಕ್ಕಿಸವನೂ ಹಿಂದೇ ಒಡಿ ಕರೆತಂದು, ‘ನಾಳಿಕ ಉರ್ಗ ಕರ್ಡಂಡೋಗ್ರೀನಿ, ಇನ್ನೇಲೇ ನಿವಿಬ್ಬು ಅಲ್ಲೇ ಇರೀವುತ್ತೇ’ ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ಕಮ್ಕೊಕಿಮ್ಕೊ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಸಹಾದಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಉರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾದಪ್ಪಾಗಲ ಲೆಕ್ಕಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದ್ದಳು.

ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಗನೆದ್ದು ಹೊರಡುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ಅದಾವ ಮಾಯದಲ್ಲೋ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಮನಿ ವಾಟರ್ ಟ್ವಾಟಿನ ಬಳಿ ನಿರಿಗಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿತ್ತಾಟಪವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯುನನ್ನು ಕರಂಡು ಬಂದ ಚೆಕ್ಕಿಸವ, ‘ಹೊಡಾನಾ ಈಗ’ ಅಂದ. ‘ಲಾಕ್ಕಿದ್ದೆ ನಿಲ್ಲಿಟ್ಟಂಗೆ’ ಅಂದ ಕಾಟ್‌ರಾರಿಯು ನಿಭಾವುಕನಾಗಿ, ‘ಕೇಳುಣಪ್ಪ’ ಅಪ್ಪನೆದುರು ಕುಕುರಗಾಲಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮತ್ತೆ ಅಂದ. ‘ಅಬ್ಬಿ ಅಲ್ಲೋದು ಆ ಹೊಲ್ಲುಳು ಹೆಂಗೆ ಹಸ್ತ ಕುಕುರಾವೆ, ಗೌರಿ ಹಬ್ಬಿಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗರೀಗೆ ಬಂದುಬಿಡ್ವಾವೆ, ‘ಯಾಕಪ್ಪ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ಡಿಯ’ ಅನ್ನತ್ವ